

ת"פ 24118/05/20 - מדינת ישראל ע"י נגד פלוני ע"י

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 24118-05-20 מדינת ישראל נ' פלוני

כבוד השופטת רבקה גלט	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נעים
פלוני ע"י ב"כ עו"ד שמש

גזר דין

העבירות

הנאשם, כבן 55, הורשע על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות של תקיפת בת הזוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: החוק), ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

תמצית העובדות היא כי ביום 26.2.19, צעק הנאשם על המתלוננת, אחז אותה, נצמד אליה, דחף אותה לאחור והצמיד אותה לקיר בעוד הוא צורח לתוך אזנה כי היא "זונה ובת של זונה" וכן אמר לה "אף אחד לא יגיד לי מה לעשות, אם לא תיישמי מה שאני לא אומר לך, כבר לא תהיי קיימת".

ב"כ הצדדים הודיעו על הסכמה לפיה ככל שיינתן תסקיר בעל אופי חיובי בעניינו של הנאשם, יסכימו לסיים את ההליך בענישה של מאסר על תנאי בצירוף קנס, של"צ וצו מבחן, אך ככל שהתסקיר לא יהיה חיובי, יטענו הצדדים כרצונם.

אין לנאשם כל עבר פלילי, וזוהי הסתבכותו היחידה.

התסקירים

תסקיר ראשון הוגש ביום 23.12.21. נכתב כי הנאשם עלה ארצה מארצות חבר העמים בהיותו בגיל 31, ועסק בתחום השמירה, אך פוטר והחל לנהל 2 חנויות למשחקי ילדים. לנאשם והמתלוננת 3 ילדים שאחד מהם סבל מאוטיזם בתפקוד גבוה. הנאשם מתמודד עם מחלת סוכרת ועם קשיים רגשיים ונוטל תרופות בשני התחומים. הנאשם תיאר כי

עמוד 1

תקופת משבר במסגרת עבודתו השפיעה על יחסיו עם המתלוננת באופן בו כל אחד מהם לא היה מסוגל לראות את האחר, וההסלמה גרמה לעבירות. עלה כי בני הזוג נפרדו, אך החליטו לשקם את יחסיהם וכיום לדברי הנאשם הם מנהלים קשר קרוב והדדי, מתוך כבוד אמון ותקשורת חיובית. הנאשם מסר כי התנצל על מעשיו, חש בושה והביע אמפתיה כלפי המתלוננת. בשיחה עמה, עלה כי חשה בהלה מהתנהגותו ולכן התלוננה, אך מאז לא אירועו מקרי אלימות נוספים, ואינה חוששת מפניו. עוד מסרה כי בני הזוג הצליחו להתגבר על המשבר ושיקמו יחסיהם. קצין המבחן העריך כי ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם מטלטל ומציב גבול, אך לצורך הפחתת הסיכון להישנות עבירות נדרשת התערבות טיפולית שתעמיק בחקר המניעים לעבירות ובמתן כלים לתקשורת מקדמת. ההתרשמות היא מקיומם של דפוסים נוקשים, עמדות פטריאכליות, והעדר הבנה לצורך הטיפולי. נוכח העדר הנכונות של הנאשם, נמנע השרות מהמלצה.

תסקיר שני הוגש ביום 16.3.22, וזאת לפי בקשת הנאשם למתן הזדמנות נוספת לשילובו בטיפול, והתחייבותו לשתף פעולה. נכתב כי הפעם ביטא הנאשם הבנה ראשונית לקשייו ורצון לקבל כלי התמודדות. עלה כי נדרשת מסגרת טיפולית בשפה הרוסית, ולשם מציאת תכנית מתאימה נתבקשה דחייה נוספת.

תסקיר שלישי הוגש ביום 20.10.22. נכתב כי בני הזוג שבים ומוסרים כי מערכת יחסיהם הזוגית מיטיבה. בתקופת הדחייה שולב הנאשם בתכנית במרכז לשלום המשפחה בלוד, אך הניסיונות ליצור עמו קשר על מנת לזמנו כשלו, והוא לא יזם מצדו קשר. נוכח ניתוק הקשר נתבקשה דחייה נוספת.

תסקיר רביעי הוגש ביום 26.12.22, וזאת לאחר שהנאשם שב והתחייב בדיון, כי יעמוד בקשר עם שרות המבחן. נכתב כי הנאשם איחר לפגישה טיפולית שנקבעה עבורו, ולפגישה נוספת לא הגיע כלל. הנאשם ניתק כליל את הקשר עם שרות המבחן ולא ניתן היה להשיגו גם באמצעות המתלוננת. במצב זה, נכתב כי נשקלו גורמי הסיכוי והסיכון, וכן קשיי הנאשם לגייס עצמו להליך הטיפולי, ונמצא כי בהעדר התערבות טיפולית, קיים סיכון להישנות עבירות. בשל אי ניצול ההזדמנויות, לא ניתנה המלצה שיקומית.

במקביל להגשת התסקירים, ניתנה חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השרות, לפיה הנאשם נמצא מתאים.

טיעוני הצדדים

אשת הנאשם העידה לטובתו, ותיארה כי האירוע היה חד פעמי ומאז שוקמו יחסיה עם הנאשם, והוא מעורב ביותר בטיפול בבנם הסובל מאוטיזם.

ב"כ התביעה טענה כי מתחם העונש ההולם לאירוע נע בין מספר חודשי מאסר עד 15 חודשי מאסר. כמו כן, הפנתה לאסופת פסיקה. נטען כי למרות המלצה עקבית של שרות המבחן בדבר הצורך בטיפול לצורך הפחתת מסוכנות, ולמרות שבית המשפט ניאות לאפשר דחיות רבות לשם שילובו של הנאשם בטיפול, הנאשם עומד בסירוב, ולא שולב בשום תכנית. לצד זה, הוא נמצא מתאים לריצוי עבודות שירות. במצב זה, ובשים לב לעמדת המתלוננת, עמדת התביעה היא שיש להטיל עבודות שירות בהיקף של 5 חודשים וכן מאסר על תנאי על עבירות אלימות וקנס.

ב"כ הנאשם טענה כי מאז האירוע חלפו 4 שנים, ומדובר באירוע בודד בחייו של הנאשם, המקיים מערכת יחסים בת 26 שנים עם המתלוננת. עוד הפנתה לכך שהנאשם מטופל פסיכיאטרית, ולמרות זה מפרנס את משפחתו. לבני הזוג ילד הסובל מאוטיזם, הזקוק לתמיכה מתמדת והנאשם מעורב ביותר בגידולו. עוד נטען כי בני הזוג החליטו מתוך רצון הדדי ומשותף לאחד את המשפחה ולקיים חיי משפחה זוגיות תקינים והם עושים כך כיום. נטען כי אמנם הנאשם לא התגייס לטיפול, והתסקירים קובעים קיומה של מסוכנות, אך המציאות מדברת "יותר חזק מכל הליך טיפולי", והעובדה היא שלא בוצעו עבירות במהלך השנים האחרונות. עתירת ב"כ הנאשם היא לקבוע כי מתחם העונש ההולם מתחיל בענישה הצופה פני עתיד, ולהסתפק במאסר על תנאי, ללא הטלת קנס שיפול למעמסה על המשפחה.

הנאשם בדברו האחרון ביקש סליחה מאת המתלוננת וילדיו.

מתחם העונש ההולם

במקרה דנן, הנאשם תקף את המתלוננת בכך שדחף אותה, הצמיד אותה לקיר, וצרח גידופים לתוך אזנה. כמו כן, איים עליה במילים מכוערות.

אין צורך להאריך בעניין חומרתן של עבירות אלימות כלפי בת הזוג, והעניין הציבורי להעניש בגינן, על מנת להרתיע מפני פגיעה בתחושת הביטחון הנדרשת לכל אדם בתוך התא המשפחתי. ברע"פ 182/13 משה נ' מד"י (21.01.13) חזר בית המשפט העליון על ההלכה לפיה מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפלייליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג [...] נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות [...], תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה" (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 7 [פורסם בנבו] (11.10.2007)).

במקרים בהם בוצעו עבירות אלימות ו/או איומים כלפי בת הזוג בנסיבות בעלות מידת חומרה דומה למקרה דנן, הוטלו עונשי מאסר, ולו בעבודות שרות, זאת בייחוד במקום בו לא התגייס הנאשם לטיפול, או שנקבע כי נשקפת מצדו מסוכנות להישנות עבירות שכאלה (רע"פ 303/16 פלוני נ' מד"י (13.1.16); רע"פ 3077/16 פלוני נ' מד"י (2.5.16); ת"פ 34838-02-21 מד"י נ' דוידוביץ (7.2.22)).

גם במקרים בהם בוצעה עבירת איומים בלבד כלפי בן זוג, נוהג בית המשפט להחמיר בענישה. אמנם, לעתים מסתפקים בתי המשפט בענישה מתונה, זאת לאחר קבלת תסקיר חיובי, או כשניתן לשלול כל מסוכנות להישנות

העבירה (ת"פ 62664-09-14 מד"י נ' מ.א (13.03.16); ת"פ 14367-06-13 מד"י נ' פלוני (20.04.15); ת.פ. 41892-03-10 מד"י נ' פלוני (19.3.13); ת.פ. 50605-10-12 מד"י נ' דוד (7.3.13)). לעומת זאת, במקרים חמורים, או כשעלתה מסוכנות מצד הנאשם, הוטלו עונשי מאסר מכבידים:

ברע"פ 1293/08 קורניק נ' מדינת ישראל (25.06.08), דובר בנאשם ללא עבר פלילי, שאיים על פרודתו, בעקבות ויכוח בעת שהחזיר את ביתם הקטנה לרשותה בהתאם להסדרי הראיה. בית המשפט העליון הותיר על כנו את העונש שהוטל בבית המשפט קמא - 12 חודשי מאסר בפועל.

בעפ"ג 1482-02-15 דיסליין נ' מדינת ישראל (01.03.15), הורשע הנאשם באיומים כלפי אישתו, בכך שאיים עליה בסכין. הנאשם נעדר עבר פלילי. בית משפט קמא הטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל וחצי שנה על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירת אלימות. בבית המשפט המחוזי הוקל עונשו והועמד על 5.5 חודשי מאסר.

בעפ"ג 28500-08-14 טלה נ' מד"י (09.12.14), הורשע הנאשם לאחר שמיעת הוכחות בשתי עבירות של איומים כלפי בת זוג שהושמעו בעת שהילדים הקטינים שהו בבית. הנאשם איים, כי ירצח את המתלוננת ואף הגיע אל ביתה ועלה לדירה. הוא עזב את המקום רק כאשר המתלוננת הזעיקה את המשטרה. בית המשפט גזר 9 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט המחוזי דחה את ערעורו.

בעפ"ג 52083-12-10 קפש נ' מדינת ישראל (02.02.11), דובר על נאשם אשר איים על גרושתו, כי "יגמור את חייה", במהלך ויכוח שהתגלע ביניהם אודות דמי המזונות. בית המשפט גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר וכן הופעלו 9 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט קבע כי רוב העונש המופעל יהיה חופף כך שבסך הכל ירצה 9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.

בעפ"ג 37207-08-10 בגדלן נ' מד"י (24.11.10), הנאשם הורשע באיומים שהשמיע כלפי בת זוגו ועורך דינה בעת שהמתינו לדיון בבית הדין הרבני. בית המשפט קמא הטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים והורה על הפעלה במצטבר של 4 חודשי מאסר מותנה. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על חומרת העונש.

בעפ"ג 14009-08-09 צ'קול נ' מד"י (16.03.10), הורשע הנאשם בכך שאיים על בת זוגו בשתי הזדמנויות שונות. בית משפט קמא גזר 8 חודשי מאסר בפועל, והפעיל 2 חודשי מאסר על תנאי, במצטבר. בערעור שהוגש מטעם הנאשם, הוקל עונשו ל-6 חודשי מאסר הכוללים הפעלה של 2 חודשי מאסר, זאת לאחר שנתקבל תסקיר שהמליץ על הליך טיפולי.

לאור נסיבות האירוע דנן, ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש הצופה פני עתיד, ועד 7 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות.

העונש המתאים לנאשם

אין לנאשם כל עבר פלילי ונסיבה זו תיחשב לקולא.

בנוסף, אקח בחשבון את עמדת המתלוננת כפי שנמסרה לשרות המבחן ובעדותה לפניי, לפיה שוקמו יחסיה עם הנאשם וכיום קיימת ביניהם זוגיות מיטיבה.

לצד האמור, הנאשם לא התגייס לטיפול כלשהו, למרות קביעת שרות המבחן כי קיימת נזקקות טיפולית בעניינו. לאחר היכרות מעמיקה עם הנאשם על פני תקופה, התרשם קצין המבחן כי מדובר במי שמחזיק בעמדות נוקשות, ומתקשה לווסת את תגובותיו. ההערכה היא לקיומו של סיכון להישנות עבירות, כל זמן שלא שולב הנאשם בטיפול. בנסיבות הללו, לא אוכל לקבל את טענות ב"כ הנאשם כאילו "המציאות חזקה יותר". למרבה הצער, הניסיון השיפוטי מלמד כי חלוף השנים מאז האירוע אינו מהווה ערובה לכך שלא יישנו אירועי אלימות לכשחלילה ייקלע הנאשם למצבי דחק. לעומת זאת, השלמת תהליך טיפולי כפי שהוצע לנאשם, היה בה כדי להפחית את הסיכון.

ב"כ הנאשם טענה כי ראוי להסתפק בעונשים של מאסר על תנאי והתחייבות, אך משמעות הדבר היא שלא יוטל שום עונש מוחשי על הנאשם, והדבר אינו הולם את חומרת העבירות בשום אופן. משלא עמד הנאשם בתנאי הסדר הטיעון, ולנוכח הערכת הסיכון על פי התסקיר, נדרשת הטלת עונש מוחשי, ולדעתי העונש המתאים הוא של עבודות שרות. בדרך זו, יועבר לנאשם מסר ברור בעניין חומרת מעשיו, ומאידך, לא יגדעו חיי המשפחה על ידי הרחקתו למאסר מאחורי סורג ובריח. בנוסף, ענישה בדרך של עבודות שירות, תקל על הנאשם מבחינת מצבו הרפואי.

במכלול הנסיבות, לרבות מצבו הרפואי של הנאשם, לא אמצה עמו את הדין, ואסתפק בהטלת מאסר בעבודות שרות, לפרק זמן מדוד.

אשר על כן, אני גוזרת את העונשים הבאים:

- א. 45 ימי מאסר בעבודות שרות.
- ב. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות אלימות כלפי בת זוג, או איומים.
- ג. התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע מן העבירות של תקיפת בן זוג ואיומים למשך שנתיים. לא יתחייב, ייאסר למשך 7 ימים.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י"ג אדר תשפ"ג, 06 מרץ 2023, במעמד הצדדים.